

«7. Se con posterioridade á concesión dunha autorización o suxeito pasivo adquire, arrenda, freta ou xestiona, na súa totalidade, outros buques que cumpran os requisitos do réxime, deberá presentar, nos termos expostos nos puntos anteriores, unha nova solicitude referida a estes. A autorización adicional concederáse polo período temporal de vixencia que reste á autorización inicial de réxime.»

Vinte e tres. Engádesse un novo número 7 ao artigo 62, que quedará redactado do seguinte xeito:

«7. Cando a obriga de reter ou ingresar á conta teña a súa orixe no axuste secundario derivado do previsto no artigo 16.8 da Lei do imposto, constituirá a súa base a diferenza entre o valor convido e o valor de mercado.»

Disposición transitoria primeira. *Modificacións no Regulamento do imposto sobre sociedades.*

1. O disposto nos artigos 10 a 14 do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo, segundo redacción anterior á establecida por este real decreto, será de aplicación aos plans aprobados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2008, así como aos plans solicitados dentro do prazo establecido nos ditos artigos mesmo cando a súa aprobación sexa posterior á dita data. Os gastos derivados destes plans integraranse na base imponible dos períodos impositivos que correspondan de acordo co establecido neles, sen que teña efectos fiscais, se é o caso, o aboamento a reservas consecuencia da primeira aplicación do Plan xeral de contabilidade, relacionado con eses gastos que foron contabilizados e integrado na base imponible de períodos impositivos iniciados antes do 1 de xaneiro de 2008.

Os gastos contabilizados en períodos impositivos iniciados antes da dita data, para a cobertura de reparacións extraordinarias ou de gastos de abandono de explotacións económicas de carácter temporal, que non foron deducibles por non corresponderen a un plan aprobado pola Administración tributaria, integraranse na base imponible dos períodos impositivos iniciados a partir da dita data nos cales se realice o abandono ou as reparacións.

2. O prazo de presentación dos plans de gastos correspondentes a actuacións ambientais, en que a data de nacemento da obriga ou compromiso da actuación ambiental tivese lugar en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008 pero anterior á data de entrada en vigor deste real decreto, será de tres meses contados a partir desta última data.

Para os gastos por actuacións ambientais correspondentes a obrigas ou compromisos nados en períodos impositivos iniciados antes do 1 de xaneiro de 2008, para os cales non se solicitase un plan de gastos de abandono de explotacións económicas de carácter temporal, poderase solicitar un plan de gastos correspondentes a actuacións ambientais no prazo establecido no parágrafo anterior, de maneira que os gastos que correspondan aos períodos impositivos iniciados antes da dita data se integrarán na base imponible do período impositivo en que se apliquen á súa finalidade.

Disposición transitoria segunda. *Aplicación do réxime tributario dos partidos políticos para determinados períodos impositivos.*

O réxime tributario dos partidos políticos establecido na Lei orgánica 8/2007, do 4 de xullo, sobre financiamento dos partidos políticos, en relación coas súas explotacións económicas propias exentas, será aplicable aos períodos impositivos iniciados a partir do 6 de xullo de 2007, mesmo cando finalizasen antes da entrada en vigor deste real decreto, sempre que dentro dos tres meses seguintes á súa entrada en vigor os partidos políticos presenten a solicitude a que se refire o artigo 48 bis do Regulamento do imposto sobre

sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo.

Disposición transitoria terceira. *Obrigas de documentación.*

As obrigas de documentación establecidas na sección 3.ª e na sección 6.ª do capítulo V do título I do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo, serán exixibles a partir dos 3 meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2008 queda derogado o artigo 14 do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,
PEDRO SOLBES MIRA

18544 *REAL DECRETO 1794/2008, do 3 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa. («BOE» 278, do 18-11-2008.)*

I

Este real decreto ten por obxecto a aprobación do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, desta forma desenvólvese a disposición adicional primeira do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo, introducida pola Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.

Este real decreto contén un artigo único e dúas disposicións derradeiras.

En virtude do seu artigo único, apróbase o texto do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa.

II

Os procedementos amigables constitúen un mecanismo de solución de conflitos entre dúas administracións tributarias cando a actuación dunha ou de ambas as administracións produce ou é susceptible de producir unha imposición non conforme co Convenio para evitar a dobre imposición suscrito entre ambos os Estados, ou pode producir unha dobre imposición. Constitúen, por tanto, un mecanismo suplementario para solucionar problemas non resoltos noutras disposicións dos convenios.

Débese destacar que no ámbito internacional este tipo de mecanismos de resolución de conflitos adquiriron un maior protagonismo nos últimos tempos; por iso, e para

unha maior seguridade xurídica, as administracións tributarias foron desenvolvendo diferentes mecanismos que permitan a aplicación efectiva destes procedementos. Exemplos do anterior son a adopción, no ámbito da Unión Europea, dun código de conduta para a aplicación do Convenio 90/436/CEE, do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección de beneficios de empresas asociadas, e a aprobación no ámbito da OCDE dun manual para a aplicación efectiva dos procedementos amigables.

No marco dos procedementos amigables previstos nos convenios e tratados internacionais hai que distinguir entre aqueles regulados no artigo correspondente de cada convenio para evitar a dobre imposición subscrito entre España e outro Estado, e os procedementos regulados no Convenio europeo de arbitraje, Convenio 90/436/CEE, do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección de beneficios de empresas asociadas. Existen importantes diferenzas entre ambos os textos que aconsellaron unha regulación separada dos dous tipos de procedementos; así, por exemplo, no Convenio europeo de arbitraje existe un período de tempo para que os dous Estados afectados se poñan de acordo para eliminar a dobre imposición, transcorrido o cal, se non se alcanzou un acordo, constitúese unha comisión consultiva que emite un ditame que será obrigatorio para ambos os Estados, agás que acorden algo distinto nun prazo concreto. Porén, nos procedementos amigables previstos nos convenios para evitar a dobre imposición non existe a obriga de resolver e, de forma coherente, non hai prazo temporal concreto para resolver. O Convenio non obriga a chegar a un resultado senón á vontade de o alcanzar.

Malia o sinalado no parágrafo anterior, e en consonancia cos últimos traballos desenvolvidos no seo da OCDE que se plasmaron na introdución dun novo punto ao artigo 25 –que regula os procedementos amigables– do Modelo convenio fiscal sobre a renda e sobre o patrimonio da OCDE, que prevé o establecemento dun prazo para que as administracións tributarias alcancen un acordo e, de non o alcanzaren, establécese a posibilidade de acudir a unha comisión consultiva para que resolva as cuestións pendentes entre ambas as administracións, o regulamento que agora se aproba prevé a posibilidade de creación dunha comisión consultiva sempre que estea previsto no convenio que resulte de aplicación.

Polo que se refire ao contido do citado regulamento, cabe destacar os seguintes aspectos:

No título I regúlanse unhas disposicións comúns a ambos os tipos de procedementos como a autoridade competente, a Dirección Xeral de Tributos, ou a participación do obrigado tributario. Os procedementos amigables regulados neste regulamento inicianse por solicitude do obrigado tributario; porén, todo o seu desenvolvemento, así como a súa posible resolución, realízase entre as autoridades competentes dos Estados contratantes. O anterior é compatible coa interposición de recursos no marco do dereito interno dos Estados contratantes. Trátase, polo tanto, dun procedemento extraordinario respecto ao dereito interno e iso implica que opera só nos casos previstos no convenio respectivo.

No título II regúlase o procedemento amigable previsto nos convenios para evitar a dobre imposición asinados por España. En todos estes convenios séguese en maior ou menor medida o artigo 25 do Modelo de convenio fiscal sobre a renda e sobre o patrimonio da OCDE. Son procedementos que inicia o obrigado tributario cando considera que un Estado adoptou unha medida que provoca unha imposición non conforme co convenio, sobre a base do Modelo Convenio da OCDE, ben que en cada caso concreto haberá que observar o que dispoña o convenio respectivo na materia. O título II prevé réximes distintos segundo o procedemento amigable se inicie en España ou o inicie unha Administración tributaria estranxeira e dependendo da Administración tributaria que exerceu a acción que orixina a imposición non acorde co convenio.

Os aspectos que se regulan no título II comprenden desde o inicio, a súa lexitimación, prazos de inicio, requisitos da solicitude, o desenvolvemento das actuacións así como todo o relativo á súa terminación e execución, de ser o caso. No desenvolvemento das actuacións indícanse uns prazos para as actuacións que deba realizar a Administración tributaria española co fin de axilizar o procedemento amigable, ben que o prazo final de duración deste, se é que se alcanza algún resultado, depende tamén da dilixencia con que actúe a Administración tributaria estranxeira.

Xunto co procedemento amigable regulado nos convenios para evitar a dobre imposición, este regulamento desenvolve no seu título III o Convenio europeo de arbitraje, Convenio 90/436/CEE do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección de beneficios dos beneficios de empresas asociadas. Este procedemento só é aplicable cando, para os efectos impositivos, os resultados que estean incluídos nos beneficios dunha empresa dun Estado contratante estean incluídos ou vaian incluírse probablemente tamén nos beneficios dunha empresa doutro Estado contratante, por non se respectar os principios que se enuncian no artigo 4.º do Convenio 90/436/CEE e sempre que o conflito se trate entre administracións pertencentes aos Estados que subscribisen o Convenio europeo de arbitraje.

Neste procedemento distínguense dúas fases, unha primeira en que as administracións tributarias intentan alcanzar unha solución e unha segunda fase, que xorde sempre que non se alcanzase un acordo na primeira, e na que se constitúe unha comisión consultiva que adoptará unha solución que será obrigatoria para os Estados contratantes agás que no prazo de seis meses os Estados alcancen un acordo sobre o caso. No desenvolvemento regulamentario seguironse as normas recollidas no Código de conduta da Unión Europea.

Igual que no título II, neste título tamén se prevén réximes distintos segundo se inicie o procedemento en España ou o inicie unha Administración tributaria estranxeira e dependendo da Administración tributaria que realizase a corrección de beneficios.

De novo, no seu articulado regúlanse as distintas fases do procedemento, que comprenden desde o inicio, a súa lexitimación, prazos de inicio, requisitos da solicitude, o desenvolvemento das actuacións así como todo o relativo á súa terminación e execución, de ser o caso. De igual forma, síñanse prazos á Administración tributaria española no exercicio das súas actuacións de conformidade co acordado no Código de conduta para a aplicación do Convenio 90/436/CEE.

Por último, no título IV do regulamento establécese o réxime para suspender o ingreso da débeda cando se solicítase un procedemento amigable. Esta suspensión só existirá cando non se poida instar a suspensión do ingreso da débeda en vía administrativa ou contencioso-administrativa e, adicionalmente, se acheguen as garantías previstas no número 5.2.º da disposición adicional primeira do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 31 de outubro de 2008,

DISPOÑO:

Artigo único. *Aprobación do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa.*

Apróbase o Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, que se insire a continuación.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. O Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa aplicarase aos procedementos amigables que se inicien a partir da entrada en vigor deste real decreto.

Dado en Madrid o 3 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,

PEDRO SOLBES MIRA

REGULAMENTO DE PROCEDEMENTOS AMIGABLES EN MATERIA DE IMPOSICIÓN DIRECTA

ÍNDICE

Título I. Disposicións comúns.

Artigo 1. Ámbito de aplicación.

Artigo 2. Autoridade competente.

Artigo 3. Participación do obrigado tributario.

Título II. Procedemento amigable previsto nos convenios para evitar a dobre imposición asinados por España para a resolución de imposicións non acordadas co convenio.

Capítulo I. Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria española.

Sección 1.ª Inicio.

Artigo 4. Lexitimación.

Artigo 5. Prazo.

Artigo 6. Solicitude.

Artigo 7. Emenda e mellora.

Artigo 8. Admisión de inicio.

Sección 2.ª Desenvolvemento.

Artigo 9. Desenvolvemento das actuacións.

Artigo 10. Comisión consultiva.

Sección 3.ª Terminación.

Artigo 11. Terminación do procedemento.

Artigo 12. Terminación por desistencia do obrigado tributario.

Artigo 13. Terminación mediante acordo de non eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio.

Artigo 14. Terminación mediante acordo de eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio.

Sección 4.ª Execución.

Artigo 15. Execución do acordo.

Capítulo II. Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria española.

Artigo 16. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Capítulo III. Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado.

Artigo 17. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Artigo 18. Comunicación da data de inicio do cómputo do período para acceder á comisión consultiva.

Artigo 19. Desenvolvemento e execución.

Capítulo IV. Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado.

Artigo 20. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Título III. Procedemento sobre a aplicación do convenio CEE/90/436, do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección dos beneficios de empresas asociadas.

Artigo 21. Disposicións xerais.

Capítulo I. Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria española.

Artigo 22. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Sección 1.ª Primeira fase do procedemento.

Artigo 23. Lexitimación.

Artigo 24. Prazo.

Artigo 25. Solicitude.

Artigo 26. Admisión de inicio.

Artigo 27. Inicio do cómputo do período de dous anos.

Sección 2.ª Desenvolvemento.

Artigo 28. Desenvolvemento das actuacións.

Sección 3.ª Segunda fase do procedemento.

Artigo 29. Constitución e funcionamento da comisión consultiva.

Artigo 30. Ditame da comisión consultiva.

Artigo 31. Acordo das autoridades competentes.

Capítulo II. Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria española.

Artigo 32. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Capítulo III. Réxime do procedemento iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado.

Artigo 33. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Capítulo IV. Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado.

Artigo 34. Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.

Título IV. Suspensión do ingreso da débeda.

Artigo 35. Suspensión do ingreso da débeda.

Artigo 36. Obrigados tributarios.

Artigo 37. Órganos competentes.

Artigo 38. Solicitude de suspensión.

Artigo 39. Garantías da suspensión.

Artigo 40. Efectos da concesión ou da denegación da suspensión.

Disposición derradeira única. Autorización ao ministro de Economía e Facenda.

TÍTULO I

Disposicións comúns

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

1. De acordo co establecido na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, desenvólvense os seguintes procedementos amigables previstos nos respectivos convenios ou tratados internacionais para evitar a dobre imposición asinados por España:

a) O procedemento amigable previsto nos convenios para evitar a dobre imposición asinados por España cando unha persoa considere que as medidas adoptadas por un ou ambos os Estados implican ou poden implicar unha imposición que non estea de acordo co convenio.

b) O procedemento previsto no Convenio 90/436/CEE do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección dos beneficios de empresas asociadas.

2. Este regulamento será aplicable ás persoas definidas nos convenios ou tratados internacionais aplicables en cada caso e á Administración española.

Artigo 2. *Autoridade competente.*

A autoridade competente para exercer as funcións reguladas neste regulamento é a Dirección Xeral de Tributos, a quen corresponderá o impulso das actuacións.

Artigo 3. *Dereitos e deberes do obrigado tributario.*

1. No curso da tramitación dos procedementos previstos no artigo 1, os obrigados tributarios deberán facilitar ás administracións tributarias cantos datos, informes, antecedentes e xustificantes sexan necesarios para solucionar o caso. A dita información e documentación deberá ser completa e exacta, e deberá ser entregada á Administración tributaria requirente no prazo concedido para iso.

2. Os obrigados tributarios terán dereito a iniciar os procedementos previstos no artigo 1, a ser informados do estado de tramitación do procedemento e a ser oídos en comparecencia ante a Administración tributaria para expoñer o seu caso.

TÍTULO II

Procedemento amigable previsto nos convenios para evitar a dobre imposición asinados por España para eliminar as imposicións non acordadas co convenio

CAPÍTULO I

Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria españolaSECCIÓN 1.ª INICIOArtigo 4. *Lexitimación.*

Cando así estea disposto nun convenio ou tratado para evitar a dobre imposición asinado ou subscrito por España, calquera persoa, que sexa residente en España no sentido definido polo correspondente convenio e que considere que as medidas adoptadas pola Administración tributaria española implican ou poden implicar para ela unha imposición que non estea de acordo coas disposicións do citado convenio, poderá someter o seu caso á autoridade competente.

Artigo 5. *Prazo.*

A solicitude para iniciar o procedemento deberase presentar antes da finalización do prazo que dispoña o respectivo convenio, contado a partir do día seguinte ao da notificación do acto de liquidación ou equivalente que ocasione ou poida ocasionar unha imposición non conforme coas disposicións do convenio.

Artigo 6. *Solicitud.*

1. A solicitude de inicio formularase mediante un escrito dirixido á autoridade competente, que deberá conter, como mínimo, a seguinte información:

a) Nome completo, domicilio e número de identificación fiscal, da persoa que presenta a solicitude e das demais partes implicadas nas transaccións obxecto de exame.

b) Identificación da Administración tributaria estranxeira competente.

c) O artigo do convenio que o obrigado tributario considera que non se aplicou correctamente e a interpretación que o propio obrigado tributario dá a ese artigo.

d) Identificación dos períodos impositivos ou de liquidación afectados.

e) Descrición detallada dos feitos e circunstancias relevantes relativos ao caso. Deberanse incluír as contías en cuestión, así como os datos correspondentes ás relacións, situacións ou estrutura das operacións entre as persoas afectadas.

f) Identificación dos recursos administrativos ou xudiciais interpostos polo solicitante ou polas demais partes implicadas, así como calquera resolución que recaese sobre a mesma cuestión.

g) Indicación de se o obrigado tributario presentou unha solicitude con anterioridade ante calquera das autoridades competentes implicadas sobre a mesma cuestión ou outra similar.

h) Declaración en que se faga constar se a solicitude inclúe algunha cuestión que se poida considerar que forma parte dun procedemento de acordo previo de valoración ou dalgún procedemento similar.

i) Compromiso por parte da persoa que solicita o inicio a responder o máis completa e rapidamente posible a todos os requirimentos feitos pola Administración tributaria e a ter á disposición da Administración tributaria a documentación relativa ao caso.

j) Data e sinatura da persoa que solicita o inicio ou do seu representante.

2. Á solicitude xuntaráse:

a) Nos casos relativos a axustes por operacións vinculadas, a documentación exixida no Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo.

b) No caso de que existan, copias do acto de liquidación, da súa notificación e dos informes dos órganos de inspección ou equivalentes en relación co caso.

c) Copia de calquera resolución ou acordo emitido pola Administración do outro Estado que afecte este procedemento.

d) A acreditación da representación, en caso de que se actúe por medio de representante.

Artigo 7. *Emenda e mellora.*

No prazo de dous meses desde a data en que a solicitude de inicio tivo entrada no rexistro da autoridade competente, poderase analizar o seu contido e requirir do solicitante, de ser o caso, que emende os erros ou complete a documentación que se cita no artigo 6 deste regulamento. Poderanse tamén solicitar aclaracións para resolver calquera dúbida que se presente no exame da documentación citada, así como calquera información adicional. O solicitante disporá do prazo dun mes, contado desde o día seguinte ao da noti-

ficación do requirimento, para presentar a documentación ou emendar os erros. A falta de atención do requirimento determinará o arquivo das actuacións e terase por non presentada a solicitude.

Artigo 8. *Admisión de inicio.*

1. Transcorridos dous meses sen a Administración requirir a ampliación, emenda ou mellora da solicitude ou un mes desde a recepción da totalidade da documentación en caso de se realizar o requirimento a que se refire o artigo 7, a autoridade competente determinará a admisión ou non da solicitude de inicio, que será notificada ao obrigado tributario. Se neses prazos non se notificou ningunha decisión ao respecto, considerarase admitida a solicitude.

2. Poderase denegar motivadamente o inicio do procedemento amigable, entre outros, nos seguintes supostos:

- a) Cando non exista un convenio aplicable con artigo relativo ao procedemento amigable.
- b) Cando a solicitude se presentase fóra do prazo regulado no convenio ou a presente persoa non lexitimada.
- c) Cando non proceda iniciar un procedemento amigable por ser unha cuestión de dereito interno e non unha diverxencia ou discrepancia na aplicación do convenio.
- e) Cando se teña constancia de que a actuación do obrigado tributario trataba de evitar unha tributación nalgún dos Estados afectados.

f) Cando a solicitude se refira á apertura dun novo procedemento sobre unha cuestión que xa foi obxecto doutro procedemento amigable presentado con anterioridade polo mesmo obrigado tributario e sobre o cal ambas as autoridades competentes alcanzaron un acordo ou do cal o obrigado tributario desistiu.

g) Cando o requirimento de emenda e de completar a información fose contestado en prazo pero non se entendan emendados os defectos ou presentada a documentación requirida.

3. O procedemento amigable iniciarase nos seguintes casos:

a) Cando a autoridade competente española considere que a solicitude é fundada e que pode, por si mesma, encontrar unha solución.

b) Cando a autoridade competente española considere que a solicitude é fundada e que non pode, por si mesma, encontrar unha solución. Neste caso, comunicarase á autoridade competente do outro Estado que se admitiu o inicio do procedemento, que a presentación da solicitude se produciu dentro do prazo a que se refire o artigo 5 e xuntarase a documentación do caso. Se o convenio aplicable prevé a creación da comisión consultiva a que se refire o artigo 10, solicitarase á Administración do outro Estado que comunique a data de recepción da documentación. A dita data será a de inicio do cómputo do período para poder acceder á comisión consultiva. Coñecida esta data, será notificado o obrigado tributario.

4. Para os efectos do disposto neste artigo, a autoridade competente poderá solicitar a documentación e informes que considere oportunos.

SECCIÓN 2.ª DESENVOLVEMENTO

Artigo 9. *Desenvolvemento das actuacións.*

1. A instrución do procedemento así como a fixación da posición española corresponderá á Dirección Xeral de Tributos conxuntamente coa Axencia Estatal de Administración Tributaria, que designará un representante para estes efectos.

2. Para a fixación da posición española, a autoridade competente poderá solicitar a documentación e os informes que se consideren pertinentes, que deberán ser remitidos no prazo de tres meses desde a recepción da solicitude.

3. A autoridade competente en España disporá de catro meses desde a data de admisión de inicio do procedemento amigable, para elaborar unha proposta española inicial sobre o caso. Esta proposta comunicarase á autoridade competente do outro Estado.

4. As autoridades competentes intercambiarán tantas propostas como sexan necesarias para intentar alcanzar un acordo.

Artigo 10. *Comisión consultiva.*

1. Nos casos en que o convenio prevexa a creación dunha comisión consultiva e non se alcanzase un acordo no período establecido nel, o obrigado tributario poderá solicitar que as autoridades competentes a constitúan para que adopte unha decisión sobre as cuestións pendentes.

2. A comisión consultiva rexerese polo previsto no convenio para evitar a dobre imposición respectivo e polos requisitos que se pacten de forma bilateral naqueles convenios en que se regule a súa existencia.

3. As autoridades competentes á vista da decisión da comisión consultiva alcanzarán un acordo de conformidade co artigo 14 sobre todas as cuestións formuladas no caso.

SECCIÓN 3.ª TERMINACIÓN

Artigo 11. *Terminación do procedemento.*

1. O procedemento amigable poderá terminar por algunha das seguintes formas:

- a) Por desistencia nos termos previstos no artigo 12.
- b) Por acordo da autoridade competente española no caso do artigo 8.3.a) de acordo co procedemento previsto no artigo 14.
- c) Por acordo entre as autoridades competentes dos Estados implicados nos termos previstos nos artigos 13 e 14.

2. Non se poderá interpoñer ningún recurso contra os acordos de terminación do procedemento, sen prexuízo dos recursos que procedan contra o acto ou actos administrativos que se diten en aplicación dos ditos acordos.

Artigo 12. *Terminación por desistencia do obrigado tributario.*

1. Os obrigados tributarios poderán desistir do procedemento mediante escrito dirixido á autoridade competente co que se dará por finalizado o procedemento e se acordará o arquivo das actuacións. Se houber varios obrigados tributarios a desistencia afectará só aqueles que a formularon.

2. Este acordo de arquivo de actuacións deberá ser comunicado á autoridade competente do outro Estado.

Artigo 13. *Terminación mediante acordo de non eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio.*

1. Os acordos de non eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio poderanse fundamentar, entre outras, nalgunha das seguintes causas:

a) Cando os actos obxecto do procedemento non se poidan modificar por teren prescrito conforme a normativa interna e o convenio aplicable.

b) Cando ambas as autoridades competentes manteñan distintas interpretacións do Convenio por diverxencias nas lexislacións internas respectivas.

c) Cando o obrigado tributario non facilite a información e documentación necesaria para solucionar o caso ou cando se produza a paralización do procedemento por causas atribuíbles a este.

d) Cando o obrigado tributario non acepte o acordo de eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio a que se refire o artigo seguinte.

2. O acordo formalizarase mediante un intercambio de cartas entre as autoridades competentes que incluíra unha descrición das razóns para tomar esa decisión e será notificado ao obrigado tributario.

Artigo 14. *Terminación mediante acordo de eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio.*

1. Cando as autoridades competentes alcancen un acordo para eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio, aquel formalizarase mediante un intercambio de cartas. Este acordo poderao aceptar ou rexeitar o obrigado tributario.

2. A aceptación polo obrigado tributario formalizarase nun escrito en que quedará constancia da súa conformidade co contido do acordo e da súa renuncia aos recursos pendentes que puidese ter presentados respecto ás cuestións solucionadas por este procedemento. O acordo adquirirá firmeza na data en que o obrigado tributario o acepte expresamente.

3. A non aceptación do acordo polo obrigado tributario formalizarase nun escrito en que quedará constancia da súa desconformidade co contido do acordo. Esta desconformidade comunicarase á autoridade competente do outro Estado para, de mutuo acordo, considerar o caso cerrado con acordo de non eliminar a dobre imposición ou a imposición non acorde co convenio.

SECCIÓN 4.ª EXECUCIÓN

Artigo 15. *Execución do acordo.*

1. Unha vez que adquira firmeza o acordo, este será comunicado no prazo dun mes á Administración tributaria española competente para executalo.

2. O acordo será executado de oficio ou por instancia do interesado.

3. A aplicación do acordo pola Administración tributaria española competente realizarase mediante a práctica dunha liquidación correspondente ao último período impositivo cuxo prazo regulamentario de declaración estivese vencido no momento en que se produza tal firmeza. Tratándose de impostos en que non exista período impositivo, a dita regularización realizarase mediante a práctica dunha liquidación correspondente ao momento en que se produza a firmeza da liquidación practicada ao obrigado tributario.

CAPÍTULO II

Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria española

Artigo 16. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución das actuacións.*

1. Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.a) se inicie ante as autoridades competentes doutro Estado por accións da Administración tributaria española, estarán lexitimadas para solicitar o inicio deste procedemento:

a) Calquera persoa que sexa residente nesoutro Estado no sentido definido polo convenio e que considere que as medidas adoptadas pola Administración española implican ou poden implicar para ela unha imposición que non estea de acordo coas disposicións do citado convenio.

b) As persoas nacionais do outro Estado que consideren que se produciu un suposto de discriminación no sentido definido nos propios convenios.

2. A autoridade competente española poderá rexeitar a admisión da solicitude nos supostos previstos no artigo 8.2 deste regulamento.

3. As actuacións que, de ser o caso, deba realizar a autoridade española rexeranse polo disposto nos artigos 9 ao 15, ambos inclusive, e polo artigo 18 deste regulamento.

CAPÍTULO III

Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado

Artigo 17. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

1. Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.a) se inicie ante as autoridades competentes doutro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado, estará lexitimada para solicitar o inicio deste procedemento calquera persoa que sexa residente no outro Estado no sentido definido polo correspondente convenio e que considere que as medidas adoptadas pola Administración tributaria do citado Estado implican ou poden implicar para ela unha imposición que non estea de acordo coas disposicións do citado convenio.

2. A autoridade competente española poderá rexeitar a admisión da solicitude nos supostos previstos no artigo 8.2 deste regulamento.

3. As actuacións que, de ser o caso, deba realizar a autoridade española rexeranse polo disposto nos artigos seguintes deste capítulo e, no non previsto neste capítulo, polo disposto nos artigos 9 ao 15, ambos inclusive.

Artigo 18. *Comunicación da data de inicio do cómputo do período para acceder á comisión consultiva.*

Cando o procedemento amigable se iniciase no outro Estado, a autoridade competente española comunicará á outra autoridade competente a data de recepción da documentación relacionada co caso. Esta data será a de inicio do cómputo do período para poder acceder á comisión consultiva.

Artigo 19. *Desenvolvemento e execución.*

1. A instrución do procedemento así como a fixación da posición española corresponderá á Dirección Xeral de Tributos conxuntamente coa Axencia Estatal de Administración Tributaria, que designará un representante para estes efectos.

2. Recibida a proposta do outro Estado, a autoridade competente española disporá dun prazo máximo de 6 meses para emitir unha resposta inicial, agás que o convenio aplicable dispoña outro prazo.

3. Para elaborar a resposta española, a autoridade competente poderá solicitar a documentación e os informes que se consideren pertinentes, que deberán ser remitidos nun prazo de 4 meses desde a recepción da solicitude.

CAPÍTULO IV

Réxime do procedemento amigable cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado

Artigo 20. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

1. Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.a) se inicie ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado, e así estea disposto nun convenio ou tratado para evitar a dobre imposición asinado ou subscrito por España, calquera persoa que sexa residente en España no sentido definido polo convenio correspondente e que considere que as medidas

adoptadas pola Administración tributaria do outro Estado implican ou poden implicar para ela unha imposición que non estea de acordo coas disposicións do citado convenio, poderá someter o seu caso á autoridade competente española.

2. Tamén poderán someter o caso ás autoridades españolas, aquelas persoas de nacionalidade española que consideren que se produciu un suposto de discriminación no sentido definido polos propios convenios.

3. As actuacións que, de ser o caso, deba realizar a autoridade española rexeranse polo disposto nos artigos 4 ao 15, ambos inclusive, coas especialidades previstas no artigo 19.

TÍTULO III

Procedemento sobre a aplicación do convenio CEE/90/436, do 23 de xullo de 1990, relativo á supresión da dobre imposición en caso de corrección dos beneficios de empresas asociadas

Artigo 21. *Disposicións xerais.*

1. O disposto neste título aplicarase cando, para os efectos impositivos, os resultados que se achen incluídos nos beneficios dunha empresa dun Estado contratante estean incluídos ou se vaian incluír probablemente tamén nos beneficios dunha empresa doutro Estado contratante, por non respectárense os principios que se enuncian no artigo 4 do Convenio 90/436/CEE.

2. Non se tramitará o procedemento previsto neste título se as empresas de que se trate, mediante actos que dean lugar a unha corrección dos beneficios consonte o artigo 4 do Convenio 90/436/CEE, foron obxecto dunha sanción grave, nos termos establecidos no citado convenio, con carácter firme. No caso español terán esa consideración as sancións administrativas por infraccións tributarias graves e moi graves, así como as penas en caso de delitos contra a Facenda pública.

3. Unha vez iniciado o procedemento amigable quedará suspendido automaticamente, pola interposición de calquera recurso ou reclamación en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa contra as sancións impostas a que se refire o número anterior, desde a interposición do primeiro recurso que proceda ata que se dite resolución ou sentenza firme que resolva con carácter definitivo se procede ou non a imposición da sanción. Para estes efectos, o obrigado tributario deberá comunicar á autoridade competente, no prazo dun mes, tanto a interposición do recurso como a resolución ou sentenza definitiva, contado desde o día seguinte ao da interposición ou ao da notificación da resolución ou sentenza, respectivamente.

CAPÍTULO I

Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria española

Artigo 22. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.b) se inicie ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria española, o procedemento rexerase polo disposto nos artigos 6 ao 15, ambos inclusive, excepto o 10 e 13, coas especialidades establecidas nos artigos seguintes.

SECCIÓN 1.ª PRIMEIRA FASE DO PROCEDEMENTO

Artigo 23. *Lexitimación.*

Poderán solicitar o inicio deste procedemento as empresas residentes e os establecementos permanentes situados en territorio español dunha empresa residente noutro Estado membro que subscribise o Convenio CEE/90/436 e que se encontren nalgunha das situacións previstas do artigo 4 do citado convenio.

Artigo 24. *Prazo.*

A solicitude para iniciar o procedemento deberase presentar antes de que transcorran tres anos contados desde o día seguinte ao da notificación do acto de liquidación tributaria ou medida equivalente que ocasione ou poida ocasionar unha dobre imposición consonte o artigo 1 do Convenio CEE/90/436.

Artigo 25. *Solicitud.*

1. A solicitude de inicio formularase mediante escrito dirixido á autoridade competente e deberá indicar se outros Estados contratantes están afectados.

2. O escrito deberá conter a información e documentación a que se refire o artigo 6 agás o disposto no número 1 letra c).

Adicionalmente, deberase incluír unha descrición por parte da empresa das razóns que a amparan para soste que non se respectaron os principios establecidos no artigo 4 do Convenio CEE/90/436, e deberase comunicar se se impuxo unha sanción aínda que non teña carácter definitivo. No caso de que a sanción se impuxese con posterioridade á solicitude de inicio, o obrigado tributario deberá comunicar á autoridade competente, no prazo dun mes, a imposición da sanción aínda que non teña carácter definitivo.

Artigo 26. *Admisión de inicio.*

1. Denegarase motivadamente o inicio do procedemento nos seguintes supostos:

a) Cando non se cumplan os principios recollidos no artigo 4 do Convenio CEE/90/436.

b) Cando a solicitude non se presentase dentro dos límites temporais recollidos no Convenio CEE/90/436 ou a presente persoa non lexitimada.

c) Cando se impuxer con carácter firme unha sanción grave nos termos definidos no Convenio CEE/90/436. No caso español terán esa consideración as sancións administrativas por infraccións tributarias graves e moi graves, así como as penas en caso de delitos contra a Facenda pública.

2. O procedemento amigable iniciarase nos seguintes casos:

a) Cando a autoridade competente española considere que a solicitude é fundada e que pode por si mesma encontrar unha solución.

b) Cando a autoridade competente española considere que a solicitude é fundada e non pode por si mesma encontrar unha solución. Neste caso comunicarase á autoridade competente do outro Estado que se admitiu o inicio do procedemento, que a presentación da solicitude se produciu dentro do prazo a que se refire o artigo 24 e xuntarase, cando proceda, a documentación do caso. Así mesmo, sinalarase a data de inicio do cómputo do período de dous anos para alcanzar un acordo, transcorrido o cal, se as autoridades competentes non alcanzaron un acordo, constituirase a comisión consultiva a que se refire o artigo 29. A decisión de admisión notificarase ao obrigado tributario e nela indicáraselle tamén a data de inicio do período de dous anos.

Artigo 27. *Inicio do cómputo do período de dous anos.*

1. O cómputo do período de dous anos para poder acudir á segunda fase prevista no Convenio 90/436/CEE iníciase na última das dúas datas seguintes:

- a) Data de notificación do acto de liquidación tributaria ou medida equivalente.
- b) Data en que a autoridade competente recibe a solicitude de inicio acompañada de toda a información e documentación a que se refire o artigo 25 anterior.

2. Non obstante, cando se interpoña recurso administrativo ou contencioso-administrativo, o inicio do cómputo do período de dous anos ou a súa interrupción producirase de acordo co previsto no artigo 7 do Convenio 90/436/CEE.

SECCIÓN 2.ª DESENVOLVEMENTO

Artigo 28. *Desenvolvemento das actuacións.*

A autoridade competente disporá de catro meses, desde a última das datas a que se refire o parágrafo 1.º do artigo 27 deste regulamento, para elaborar unha proposta española inicial sobre o caso. Esta proposta comunicárase á autoridade competente do outro Estado.

SECCIÓN 3.ª SEGUNDA FASE DO PROCEDEMENTO

Artigo 29. *Constitución e funcionamento dunha comisión consultiva.*

1. Se as autoridades competentes interesadas non chegasen a un acordo polo que se evite a dobre imposición nun período de dous anos, contado a partir da data en que se inicie o seu cómputo de acordo co artigo 27, constituirán unha comisión consultiva á que encargarán que emita un ditame sobre a forma de suprimir a dobre imposición en cuestión.

2. As autoridades competentes poderán acordar un período diferente ao previsto no número anterior, coa aprobación das empresas asociadas interesadas.

3. A constitución, composición e funcionamento da comisión consultiva, así como a remisión de información, a participación do obrigado tributario e das autoridades competentes, rexeráse polo disposto nos artigos 9 e 10 do Convenio CEE/90/436.

Artigo 30. *Ditame da comisión consultiva.*

De conformidade co artigo 11 do Convenio CEE/90/436 a comisión consultiva deberá emitir un ditame nun prazo de 6 meses seguintes á data en que fose consultada. Considerárase como data de consulta a data a partir da cal a comisión recibiu toda a documentación e información relevante dos Estados implicados.

Artigo 31. *Acordo das autoridades competentes.*

1. As autoridades competentes adoptarán de común acordo, baseándose nas disposicións do artigo 4 do Convenio CEE/90/436, unha decisión que garanta a supresión da dobre imposición nun prazo de 6 meses contado a partir da data en que a comisión consultiva emitiu o ditame.

2. As autoridades competentes poderán adoptar un acordo que se aparte do ditame da comisión consultiva.

3. Non se poderá interpor ningún recurso contra o acordo das autoridades competentes nin, de ser o caso, contra o ditame, sen prexuízo dos recursos que procedan contra o acto ou actos administrativos que se diten en aplicación dese acordo ou ditame.

CAPÍTULO II

Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria española

Artigo 32. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

1. Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.b) se inicie ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria española, estarán lexitimadas para solicitar o inicio as persoas que estean nas situacións reguladas nos artigos 4 e 6 do Convenio 90/436/CEE. Neste sentido, estarán lexitimadas as empresas residentes do outro Estado membro e os establecementos permanentes situados no territorio do outro Estado membro dunha empresa residente noutro Estado membro sempre e cando o outro Estado membro subscribise o Convenio CEE/90/436.

2. A autoridade competente española poderá rexeitar a admisión da solicitude nos supostos a que se refire o artigo 26.1.

3. O procedemento rexeráse polo disposto nos artigos 9 ao 15 ambos inclusive, excepto o 10 e o 13, coas especialidades dos artigos 28 ao 31 en canto ao seu desenvolvemento e execución.

CAPÍTULO III

Réxime do procedemento cando é iniciado ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado

Artigo 33. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.b) se inicie ante as autoridades competentes do outro Estado por accións da Administración tributaria desoutro Estado, o procedemento rexeráse polo disposto no artigo anterior no referente ao inicio, e polo disposto nos artigos 9 ao 15, ambos inclusive, excepto o 10 e 13, coas especialidades dos artigos 29 ao 31 e o artigo 19, en canto ao seu desenvolvemento e execución.

CAPÍTULO IV

Procedemento iniciado ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado

Artigo 34. *Normativa aplicable ao inicio, desenvolvemento e execución.*

Cando o procedemento a que se refire o artigo 1.1.b) se inicie ante as autoridades competentes españolas por accións da Administración tributaria do outro Estado, o procedemento rexeráse polo disposto nos artigos 22 ao 31, ambos inclusive, excepto o 28, e polo artigo 19.

TÍTULO IV

Suspensión do ingreso da débeda

Artigo 35. *Suspensión do ingreso da débeda.*

1. Poderase solicitar a suspensión do ingreso da débeda nos procedementos previstos no artigo 1 cando se cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que se solicitase o inicio dos procedementos a que se refire o parágrafo anterior.

b) Que non se poida solicitar a suspensión en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa.

c) Que se cumpran as garantías previstas no número 5.2.º da disposición adicional primeira do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

2. No non disposto neste título será de aplicación o Regulamento xeral de desenvolvemento da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, en materia de revisión en vía administrativa, aprobado polo Real decreto 520/2005, do 13 de maio.

Artigo 36. *Obrigados tributarios.*

Poderá solicitar a suspensión do ingreso da débeda calquera persoa que solicitase o inicio dos procedementos previstos no artigo 1.

Artigo 37. *Órganos competentes.*

A solicitude de suspensión presentárase ante o órgano de recadación competente que se determine na norma de organización específica que será, así mesmo, competente para tramitar e resolver a solicitude de suspensión.

Artigo 38. *Solicitude de suspensión.*

1. Poderase solicitar a suspensión regulada neste título desde a presentación da solicitude de inicio dos procedementos previstos no artigo 1.

2. A solicitude de suspensión que non estea vinculada aos procedementos previstos no artigo 1 carecerá de eficacia, sen necesidade dun acordo expreso de inadmisión.

3. Se o obrigado tributario ao tempo de solicitar a suspensión prevista neste título pode aínda solicitar a suspensión en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa, a solicitude non producirá efectos suspensivos e terase por non presentada para todos os efectos. Neste suposto procederáase ao arquivo da solicitude e á súa notificación ao obrigado tributario.

4. Cando o obrigado tributario non poida seguir obtendo a suspensión do ingreso da débeda en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa, poderá solicitar a suspensión prevista neste título.

5. A suspensión deberase solicitar mediante a presentación dun escrito que deberá conter os seguintes extremos e deberá ir acompañado da seguinte documentación, así como de calquera outra que o obrigado tributario considere pertinente para xustificar a concorrencia dos requisitos necesarios para a súa concesión:

a) Nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, número de identificación fiscal e domicilio do obrigado tributario. No caso de que se actúe por medio de representante, deberase incluír a súa identificación completa e a acreditación da representación.

b) Órgano ante o cal se solicita a suspensión.

c) Documento en que se formalice a garantía achegada, que se deberá constituír ante o órgano competente para recadar e deberá incorporar as sinaturas dos outorgantes lexitimados por un fedatario público, por comparecencia ante a Administración autora do acto ou xeradas mediante un mecanismo de autenticación electrónica. O dito documento poderá ser substituído pola súa imaxe electrónica coa súa mesma validez e eficacia, sempre que o proceso de dixitalización garanta a súa autenticidade e integridade.

d) Acto administrativo, actuación administrativa ou autoliquidación xeradora da débeda cuxa suspensión se solicita, indicando os datos identificativos e as datas dos actos ou actuacións anteriores.

e) Copia da presentación do escrito de solicitude de inicio dos procedementos previstos no artigo 1 e, en caso de que fose admitido ao presentar a solicitude de suspensión,

copia da admisión de inicio dos procedementos previstos no artigo 1.

f) Declaración en que se faga constar que non pode solicitar a suspensión en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa.

g) Domicilio que o obrigado tributario sinala para os efectos de notificacións.

h) Lugar, data e sinatura do escrito ou a solicitude.

6. Cando á solicitude de suspensión non se xunte o documento en que se formalice a garantía achegada ou non se xunte a copia do escrito de solicitude de inicio dos procedementos previstos no artigo 1 ou, de ser o caso, da copia da admisión de inicio, aquela non producirá efectos suspensivos e terase por non presentada para todos os efectos. Neste suposto procederáase ao arquivo da solicitude e á súa notificación ao obrigado tributario.

7. Cando a solicitude non reúna os requisitos que sinala o número 5 anterior ou cando sexa necesaria a emenda de defectos do documento en que se formalice a garantía, requirirase o obrigado tributario para que nun prazo de 10 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación do requirimento, emende a falta ou presente os documentos preceptivos con indicación de que a falta de atención ao dito requirimento determinará o arquivo das actuacións e terase por non presentada a solicitude ou o escrito.

Artigo 39. *Garantías da suspensión.*

1. A garantía deberá cubrir o importe da débeda e as recargas que puidesen proceder no momento da solicitude de suspensión. As garantías quedarán, para os efectos da súa eventual execución, á disposición do órgano competente de recadación.

2. Cando o obrigado tributario solicite a suspensión no suposto previsto no artigo 38.4, as garantías achegadas ante os órganos administrativos ou contencioso-administrativos seguirán sendo válidas, sempre e cando fosen as mesmas ca as previstas no número 1 deste artigo. O documento que formalice a garantía deberase pór á disposición do órgano de recadación competente, así como o documento de ampliación da garantía que, de ser o caso, resulte necesaria para a suspensión. nestes supostos, a suspensión manterá os seus efectos durante a emenda dos procedementos previstos no artigo 1.

3. Se o acordo que recaese nos procedementos previstos no artigo 1 modifícase o importe da débeda que hai que ingresar, a garantía achegada quedará afecta ao pagamento da nova cota ou cantidade resultante e recargas que correspondan.

Artigo 40. *Efectos da concesión ou da denegación da suspensión.*

1. Cando se admitise o inicio dos procedementos previstos no artigo 1, a solicitude de suspensión que cumpra os requisitos previstos nas alíneas b) e c) do artigo 35.1 e o establecido no artigo 38 suspenderá a recadación da débeda durante a substanciación dos procedementos previstos no artigo 1. A suspensión entenderase acordada desde a data da solicitude e esa circunstancia deberase notificar ao obrigado tributario.

Cando sexa necesaria a emenda de defectos do documento en que se formalice a garantía de acordo co disposto no artigo 38.7 e aqueles fosen emendados, o órgano competente acordará a suspensión con efectos desde a solicitude. O acordo de suspensión deberá ser notificado ao obrigado tributario.

Cando o requirimento de emenda fose obxecto de contestación en prazo polo obrigado tributario pero non se entendan emendados os defectos observados, procederá a denegación da suspensión. Contra o dito acordo poderase interpor recurso de reposición ou reclamación económico-administrativa.

2. Cando non se determinase a admisión ou inadmisión de inicio dos procedementos previstos no artigo 1 ao solicitar a suspensión e se admitise o inicio con posterioridade, o órgano competente de recadación acordará a suspensión con efectos desde a solicitude de suspensión. O acordo de suspensión deberá ser notificado ao obrigado tributario.

Cando, presentada a solicitude de inicio dun procedemento dos regulados no artigo 1, a Dirección Xeral de Tributos non determinase a súa admisión ou inadmisión e, presentada a solicitude de suspensión regulada neste título, esta cumpra cos requisitos de admisibilidade regulados nas alíneas b) e c) do artigo 35.1 e co establecido no artigo 38, suspenderase cautelarmente a recadación da débeda, se a solicitude de suspensión se presentou en período voluntario. Se, nas mesmas circunstancias, a solicitude de suspensión se presentou en período executivo, iniciárase ou continuarase o procedemento de constrinximento, sen prexuízo de que proceda a anulación das actuacións posteriores á solicitude de suspensión no caso de admisión a trámite dos procedementos regulados no artigo 1.

O órgano de recadación competente solicitará á Dirección Xeral de Tributos que lle comunique a admisión ou inadmisión a trámite dos procedementos previstos no artigo 1 para notificar a suspensión ao obrigado tributario.

Se, finalmente, non se admiten a trámite os procedementos previstos no artigo 1, procederá a denegación da suspensión. Ese acordo non será susceptible de recurso.

Disposición derradeira única. *Autorización ao ministro de Economía e Facenda.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para a aplicación deste regulamento.

MINISTERIO DE FOMENTO

18546 *REAL DECRETO 1795/2008, do 3 de novembro, polo que se ditan normas sobre a cobertura da responsabilidade civil por danos causados pola contaminación dos hidrocarburos para combustible dos buques.* («BOE» 278, do 18-11-2008.)

O Convenio internacional sobre responsabilidade civil nacida de danos debidos á contaminación polos hidrocarburos para combustible dos buques, feito en Londres o 23 de marzo de 2001, en diante Convenio de combustible de 2001, cuxa ratificación por España se produciu con data do 10 de decembro de 2003, entrará en vigor o día 21 de novembro de 2008.

O Convenio de combustible de 2001 obriga os propietarios dos buques incluídos no seu ámbito de aplicación a garantir a indemnización dos danos ocasionados polos sinistros por contaminación de hidrocarburos para combustible que o buque leve a bordo ou que procedan del e que se produzan no territorio ou no mar territorial de calquera dos estados parte do convenio.

Para facer efectiva esta exigencia, impónselle ao propietario do buque a obriga de subscribir un seguro ou outra garantía financeira para cubrir a súa responsabilidade polos danos causados por contaminación conforme o previsto no convenio. Así mesmo, establécese que cada Estado parte exixirá o devandito seguro ou garantía financeira e non lles concederá permiso para navegar aos buques que enarbořen o seu pavillón se non van provistos do correspondente certificado. Do mesmo xeito, os Estados deberán adoptar as medidas oportunas para que os buques, calquera que sexa o país da súa matrícula, estean provistos do certificado para entrar ou saír en portos do seu territorio ou arribar e levantar

áncora dunha instalación mar dentro situada no seu mar territorial.

Todo iso determina a necesidade de ditar unha disposición que prevexa as normas necesarias para a execución do Convenio de combustible de 2001 e que, pola súa vez, regule nun único texto normativo todos os aspectos relacionados coa exigencia e control pola Administración marítima dos certificados de seguros ou garantía financeira emitidos.

Por outra banda, unha das particularidades do Convenio de combustible de 2001 é a vinculación do establecemento obrigatorio do seguro ou garantía financeira co límite da responsabilidade do propietario do buque, de acordo co réxime nacional ou internacional aplicable en cada caso.

O Estado español, mediante instrumento de adhesión ao protocolo de 1996 que emenda o Convenio sobre limitación da responsabilidade nacida de reclamación de dereito marítimo, 1976, feito en Londres o 2 de maio de 1996, e a denuncia simultánea dos convenios anteriores reguladores da limitación de responsabilidade dos propietarios de buques, pretende implantar o réxime de limitación de responsabilidade máis actualizado, conforme os instrumentos internacionais en vigor.

Por razóns de eficacia considerouse oportuno que a competencia para a expedición do certificado acreditativo da subscripción do seguro ou da garantía financeira e o control da obriga de levalo a bordo dos buques serán funcións exercidas pola Dirección Xeral da Mariña Mercante do Ministerio de Fomento.

A similitude existente entre a cobertura do seguro ou garantía financeira recollida no Convenio de combustible de 2001 e o sistema establecido no Real decreto 1892/2004, do 10 de setembro, polo que se ditan normas para a execución do Convenio internacional sobre responsabilidade civil por danos debidos á contaminación das augas do mar por hidrocarburos, 1992, emendado, aconsella a necesidade de modificar esta última norma para facer coincidir a regulación de ambos os dous procedementos de expedición dos certificados que acreditan o cumprimento da obriga de subscribir un seguro ou de constituir outra garantía financeira para cubrir a responsabilidade por danos causados por contaminación.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Fomento, coa aprobación da ministra de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 31 de outubro de 2008,

DISPONGO:

Artigo 1. *Cobertura da responsabilidade civil nacida de danos debidos á contaminación polos hidrocarburos para combustible dos buques.*

1. Os propietarios inscritos dos buques superiores a 1.000 toneladas de arqueo bruto terán que subscribir un seguro ou unha garantía financeira que cubra a súa responsabilidade, polos danos debidos á contaminación causada por hidrocarburos usados como combustible, e polos custos ou danos ocasionados por todas as medidas razoables que, con posterioridade a un suceso, tome calquera persoa, co obxecto de evitar ou reducir ao mínimo os danos debidos á contaminación, conforme prevén o número 1 do artigo 7 do Convenio internacional sobre responsabilidade civil nacida de danos debidos á contaminación polos hidrocarburos para combustible dos buques, feito en Londres o 23 de marzo de 2001, en diante Convenio de combustible de 2001.

2. Queda prohibida a navegación de todo buque español superior a 1.000 toneladas de arqueo bruto se non leva a bordo o certificado con plena validez e acreditativo da existencia do seguro ou garantía financeira a que se refire o número 1 deste artigo.

3. Queda prohibida a entrada ou saída de porto español ou a arribada ou saída dunha instalación mar dentro situada no mar territorial a todo buque estranxeiro superior a 1.000 toneladas de arqueo bruto, se non leva a bordo un certificado de seguro ou outra garantía financeira en vigor e expe-